

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Aleny Krýlové a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **Mgr. Z.M.**, zast. JUDr. Ivo Beránkem, advokátem se sídlem Vinohradská 230, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 17, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. května 2009, č.j. 6645/2009-14130,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu (SZIF) ze dne 16.1.2009, č.j. SZIF/2009/0023316. Tímto rozhodnutím byla žalobci uložena povinnost vrátit část dotace ve výši 244.087,- Kč, která mu byla poskytnuta v souladu s nařízením vlády č. 308/2004 Sb., o stanovení některých podmínek pro poskytování dotací na zalesňování zemědělské půdy (dále jen „nařízení vlády“).

Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že žalobci byla poskytnuta dotace pro rok 2006 v rámci programu na podporu zalesňování zemědělské půdy v celkové výši 347.016,60 Kč. Ve dnech 18.8.2008 – 12.9.2008 provedl SZIF kontrolu na místě, při které zjistil, že projekt na zalesnění uvádí nižší počet sazenic než je minimální počet stanovený vyhláškou č. 139/2004 Sb. Dále zjistil, že počet životaschopných jedinců klesl pod 80% minimální počtu stanoveného vyhláškou. Na základě zjištěného vydal SZIF rozhodnutí, kterým žalobci uložil vrátit část poskytnuté dotace ve výši 244.087,- Kč. Žalovaný konstatoval, že z projektu na zalesnění vyplývá, že odvolatel nesplnil podmínku § 7 odst. 1 písm. c) nařízení vlády (pokles počtu životaschopných jedinců do 12 měsíců od oznámení), § 2 odst. 4 vyhlášky 139/2004 Sb. (za zalesněný se považuje

pozemek, na kterém roste nejméně 90 % minimálního počtu životaschopných jedinců). K námitce žalobce, že za nesprávné údaje v projektu nenese odpovědnost, žalovaný uvedl, že žalobce je odpovědný za kvalitu projektu na zalesnění a za jeho správné provedení v souladu s předpisy.

Žalobce v podané žalobě namítá, že důvodem uložení povinnosti vrátit dotaci je výlučně chyba, která se vyskytla v projektu zalesnění. V důsledku této chyby žalobce logicky nemohl splnit ani další podmínky (§ 7 odst. 1 písm. c) nařízení vlády, § 7 odst. 2 nařízení vlády). Rozporu projektu zalesnění s vyhláškou však měl být přezkoumán již při zařazení žalobce do programu. Dle § 7 odst. 1 písm. a) nařízení vlády je možno dotaci poskytnout pouze v případě, že žadatel byl zařazen do programu a že splnil podmínky dle § 5 nařízení. Žádost o zařazení do programu obsahuje jako nedílnou součást i projekt zalesnění. Zařazování jsou jen ti žadatelé, kteří splní všechny podmínky dle § 4 odst. 1 až 6, tedy mj. pouze ti, kteří předloží odpovídající projekt zalesnění. Žalobce má tedy za to, že SZIF má povinnost přezkoumat splnění podmínek pro zařazení do programu a přezkoumávat tak i soulad předkládaných podkladů včetně projektu zalesnění s právními předpisy. Povinnost ověřovat podmínky pro poskytnutí podpory stanoví i čl. 23 Nařízení Rady ES č. 1782/2003. SZIF nikterak nezpochybil správnost projektu v tom smyslu, že by v něm byl uveden nižší počet sazenic než minimální počet stanovený vyhláškou, pouze vyzval k odstranění formálních nedostatků žádosti. Žalobce oprávněně a v dobré víře provedl zalesnění v souladu s projektem schváleným ze strany SZIF, rozhodnutím SZIF ze dne 5.12.2006 mu bylo přímo uloženo, aby provedl veškeré činnosti dle předloženého projektu zalesnění. Žalobce dotaci čerpal v dobré víře, projekt byl vypracován odborným lesním hospodářem a přezkoumán SZIF při zařazení do programu. Žalobce chybu v projektu nezavinil.

Žalobce dále namítá, že bylo ve věci chybně aplikováno komunitární právo. Dle čl. 68 Nařízení Komise ES č. 796/2004, které mj. stanoví, že snížení a vyloučení stanovená v kapitole 1 (tedy mj. i dle čl. 51) se neuplatní v případě, že zemědělec poskytl věcně správné údaje nebo může prokázat, že nenese zavinění. Podle čl. 71 odst. 4 Nařízení se navíc povinnost vrátit dotaci neuplatní, pokud byla platba provedena omylem příslušného orgánu a zemědělec nemohl chybu prokazatelně objevit. Pokud se však chyba týká skutečností rozhodných pro výpočet platby, použije se první pododstavec pouze v případě, že rozhodnutí o vrácení nebylo sděleno do 12 měsíců od provedení platby.

Žalovaný ve vyjádření k napadené žalobě uvedl, že dle § 4 odst. 5 písm. g) nařízení vlády je pouze nutné, aby předložený projekt zalesnění, obsahoval náležitosti uvedené v příloze č. 1. Předložení žádosti která obsahuje všechny potřebné doklady je tedy postačující pro zařazení do programu, jak se stalo. Žádné ustanovení neukládá správnímu orgánu přezkoumávat věcnou správnost předloženého projektu na zalesnění, ani čl. 23 Nařízení. Jestliže odborný lesní hospodář zpracoval projekt neodborně, má žalobce možnost požadovat po něm náhradu vzniklé škody. Žalovaný neakceptuje tvrzení o dobré víře. Je na vlastníku lesa zvolit si lesního hospodáře, který odborně zajistí dodržování právních předpisů. Tuto funkci nemůže nahrazovat správní orgán, která není oprávněn kontrolovat činnost odborného lesního hospodáře z hlediska věcné správnosti předloženého projektu. Zemědělcem nebyly poskytnuty věcně správné informace. Jednoznačně nedošlo k provedení platby omylem. Dle čl. 73 odst. 5 Nařízení se povinnost vrátit částku neuplatní po uplynutí 4 let v případě, že příjemce je v dobré víře. Lhůta 12 měsíců dle čl. 73 odst. 4 druhém pododstavci, na kterou chybně odkazuje žalobce, se vztahuje k čl. 73 odst. 4 prvnímu pododstavci, který upravuje provedení platby omylem příslušného orgánu, což se nestalo.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu uplatněných žalobních bodů a dospěl k závěru, že podaná žaloba není důvodná.

Dle § 3 odst. 1 písm. a) nařízení vlády: „Dotace v rámci programu na podporu zalesňování zemědělské půdy se poskytne za splnění podmínek stanovených tímto nařízením na založení lesního porostu (dále jen "zalesnění")“.

Dle § 4 odst. 6 písm. g) nařízení vlády: „Nedílnou součástí žádosti o zařazení je projekt zalesnění, jehož náležitosti jsou stanoveny v příloze č. 1 k tomuto nařízení“.

Dle § 4 odst. 7 nařízení vlády: „Jsou-li splněny podmínky pro zařazení do programu na podporu zalesňování zemědělské půdy podle odstavců 1 až 6, je žadatel zařazen do programu na podporu zalesňování zemědělské půdy a tato skutečnost se oznámí žadateli.“

Příloha 1 nařízení vlády upravuje náležitosti projektu zalesnění. Sekce A, bod III pak uvádí, že náležitostí je i identifikace zalesňovaných pozemků, mj. pak počty a plochy jednotlivých druhů dřevin na jednotlivých parcelách v kusech a v hektarech a plochy jehličnatých a listnatých dřevin celkem, při dodržení minimálního podílu melioračních a zpevňujících dřevin.

Dle § 5 odst. 1 nařízení vlády: „Oznámení o provedení zalesnění může podat žadatel, který byl zařazen do programu na podporu zalesňování zemědělské půdy.“

Dle § 7 odst. 1 nařízení vlády: „Dotace na zalesnění se poskytne, jestliže

- a) je žadatel zařazen do programu na podporu zalesňování zemědělské půdy podle § 4, splnil podmínky podle § 5 a další podmínky stanovené předpisy Evropských společenství, zákonem a tímto nařízením,
- b) pozemek byl zalesněn v souladu s předloženým projektem zalesnění s výjimkou počtu životaschopných jedinců,
- c) počet životaschopných jedinců rovnoměrně rozmístěných po ploše neklesl ve lhůtě 12 měsíců ode dne podání oznámení o provedení zalesnění pod 90 % minimálního počtu stanoveného zvláštním předpisem, při současném dodržení dřevinné skladby, stanovené projektem zalesnění, nebo pokud příčinou stavu, kdy počet životaschopných jedinců rovnoměrně rozmístěných po ploše, poklesl ve lhůtě 12 měsíců ode dne podání oznámení o provedení zalesnění pod 90 % minimálního počtu stanoveného zvláštním právním předpisem, bylo působení biotických nebo abiotických činitelů bez zavinění žadatele a současně se žadatel písemně zavázal, že bez zbytečného odkladu provede dosadbu, zajišťující splnění stanovených podmínek,
- d) žadatel po provedení založení lesního porostu ohlásil změnu kultury v evidenci podle § 3g odst. 1 zákona,
- e) žadatel nepožádal o dotaci na tentýž účel z jiných veřejných zdrojů; za porušení této podmínky se nepovažuje poskytnutí náhrady na odstraňování následků škod způsobených živelnými událostmi z veřejných zdrojů.“

Dle § 7 odst. 2 nařízení vlády: „Dotace na péči se poskytne, pokud toto nařízení nestanoví jinak, jestliže žadateli byla poskytnuta dotace na zalesnění a jestliže porost vykazuje znaky péče a ochrany směřující k jeho zajištění; tedy stav, kdy stromky nejsou výrazně poškozeny, vykazují trvalý výškový růst, jsou jednotlivě nebo skupinovitě rovnoměrně rozmístěny po ploše a počet jedinců neklesl v prvním roce po zalesnění pod 90 % a v období počínaje druhým rokem po zalesnění pod 80 % minimálního počtu pro obnovu a zalesnění podle zvláštního právního předpisu.“

Dle § 2 odst. 4 vyhlášky č. 139/2004 Sb.: „Za obnovený nebo zalesněný je pozemek považován tehdy, roste-li na něm nejméně 90 % minimálního počtu životaschopných jedinců rovnoměrně rozmístěných po ploše. V tomto množství může být maximálně 15 % pomocných dřevin, kterými se rozumí ty druhy lesních dřevin, které nejsou pro daný cílový hospodářský soubor uvedeny mezi dřevinami základními nebo melioračními a zpevňujícími.“

Dle článku 51 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 796/2004 (dále též „Nařízení“): „*Pokud plocha skupiny plodin vykázaná pro účely některého z režimů podpory na „plochu“, s výjimkou podpory pro brambory určené pro výrobu škrobu a podpory pro osivo podle článků 93 a 99 nařízení (ES) č. 1782/2003, přesahuje plochu zjištěnou v souladu s čl. 50 odst. 3 až 5 tohoto nařízení, vypočte se podpora na základě zjištěné plochy snížené o dvojnásobek zjištěného rozdílu, pokud tento rozdíl přesahuje buď 3 %, nebo dva hektary, ale ne více než 20 % zjištěné plochy. Pokud je rozdíl větší než 20 % zjištěné plochy, neposkytne se pro dotyčnou skupinu plodin žádná podpora na „plochu“.*“

Dle článku 68 odst. 1 Nařízení: „*Snížení a vyloučení stanovená v kapitole I. se neuplatní v případě, že zemědělec poskytl věcně správné informace nebo může jiným způsobem prokázat, že nenese zavinění.*“

Dle článku 73 odst. 4 první pododstavec Nařízení: „*Povinnost vrátit částku uvedenou v odstavci 1 se neuplatní, pokud byla platba provedena omylem příslušného orgánu nebo jiného orgánu a pokud zemědělec nemohl chybu prokazatelně objevit.*“

V souzené věci není sporu o tom, že kontrolou provedenou pracovníky Státního zemědělského intervenčního fondu na místě ve dnech 18.8.2008 až 12.9.2008 bylo zjištěno, že počty životaschopných jedinců klesly na zalesněných půdních blocích/dílech pod 80% minimálního počtu stanoveného vyhláškou a že tím vznikl rozdíl mezi plochou deklarovanou a zjištěnou, který činil více než 20% zjištěné plochy. Rovněž není sporu o tom, že zjištěný nedostatečný počet životaschopných jedinců je důsledek chyby v projektu zalesnění, který je nedílnou přílohou žádosti o zařazení do programu na zalesňování zemědělské půdy a který uvádí nižší počet sazenic, než je minimální počet stanovený vyhláškou č. 139/2004 Sb.. Zásadní spornou otázkou mezi žalobcem a žalovaným je, zda bylo povinností správního orgánu přezkoumat správnost projektu zalesnění. Žalobce tvrdí, že povinností Státního zemědělského intervenčního fondu je přezkoumávat splnění podmínek pro zařazení do programu na podporu zalesňování zemědělské půdy a přezkoumávat tak i soulad předkládaných podkladů včetně projektu zalesnění s příslušnými právními předpisy. Žalovaný zastává stanovisko, že žádné ustanovení mu neukládá provádět věcnou správnost předloženého projektu na zalesnění, který zpracovává odborný lesní hospodář. Správní orgán provádí správní kontrolu, která spočívá v tom, zda žádost o zařazení do programu obsahuje všechny potřebné náležitosti, nikoli zda projekt zalesnění odpovídá vyhlášce.

Nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce, upravuje ověřování podmínek pro poskytnutí podpory v čl. 23. V odstavci 1 tohoto ustanovení je stanoveno, že členské státy provádějí správní kontrolu žádostí o podporu a přitom zejména ověřují plochu, na kterou lze poskytnout podporu a odpovídající platební nároky. Podle odst. 2, prvního pododstavce téhož článku správní kontroly doplňuje systém kontrol na místě, aby se ověřily podmínky pro poskytnutí podpory. Za tím účelem stanoví členské státy plán výběru zemědělských podniků. Prováděcím předpisem k tomuto Nařízení Rady je Nařízení Komise (ES) č. 796/2004, ve kterém je kontrola upravena v hlavě III. Správní kontroly ohledně kritérií způsobilosti upravuje čl. 24, podle kterého správní kontroly mají umožnit odhalování nesrovnalostí zejména pomocí automatizovaných elektronických prostředků a zahrnují křížové kontroly, jejichž účelem především je ověřit, zda vykázané pozemky v žádosti o podporu odpovídají vykázaným platebním nárokům.

Podmínky pro zařazení do programu na podporu zalesňování zemědělské půdy upravuje § 4 Nařízení vlády č. 8/2004. Podle odst. 7 tohoto ustanovení jsou-li splněny podmínky pro zařazení do programu na podporu zalesňování zemědělské půdy podle odst. 1 až 6, je žadatel zařazen do

programu na podporu zalesňování zemědělské půdy a tato skutečnost se oznámí žadateli. Podle odst. 6 písm. g) téhož ustanovení je nedílnou součástí žádosti o zařazení projekt zalesnění, jehož náležitosti jsou stanoveny v příloze č. 1 k tomuto Nařízení.

Na základě shora uvedeného je soud toho názoru, že povinnosti správního orgánu je při rozhodování o zařazení žádosti do programu na podporu zalesnění zjistit, zda součástí této žádosti je i projekt zalesnění se všemi náležitostmi stanovenými v příloze č. 1, není však jeho povinností posuzovat věcnou správnost tohoto projektu zalesnění. Žalovaný správní orgán dle názoru soudu správně poukázal na ust. § 37 zák. č. 289/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, lesní zákon, podle kterého je vlastník lesa povinen hospodaření v lesích zajišťovat v součinnosti s odborným lesním hospodářem, který zabezpečuje vlastníku lesa odbornou úroveň hospodaření v lese podle tohoto zákona a právních předpisů vydaných k jeho provedení. Odborným lesním hospodářem může být fyzická osoba nebo právnická osoba, která má k této činnosti licenci udělenou orgánem státní správy lesů podle tohoto zákona. Vlastník lesa v lesích ve svém vlastnictví může vykonávat činnost odborného lesního hospodáře sám i bez udělení licence pouze tehdy, pokud splňuje podmínku odborného lesnického vzdělání a odborné lesnické praxe. Proto soud považuje za správný závěr žalovaného správního orgánu, že za věcnou správnost projektu zalesnění odpovídá žadatel o zařazení do programu zalesnění, neboť tento projekt musí být vyhotoven osobou, která má odborné lesnické vzdělání a odbornou lesnickou praxi a v případě odborného lesního hospodáře je držitelem licence k této činnosti. Povinnost kontroly věcné správnosti předloženého projektu na zalesnění pak nelze dovodit ani ze shora uvedených předpisů Evropských společenství, podle kterých členské státy při správní kontrole žádostí o podporu zejména ověřují plochu, na kterou lze poskytnout podporu a odpovídající platební nároky. Správní kontroly pak doplňuje systém kontrol na místě, aby se ověřily podmínky pro poskytnutí podpory.

Žalobce namítá, že čerpal dotaci v dobré víře, neboť projekt zalesnění byl vypracován odborným lesním hospodářem a přezkoumán Státním zemědělským intervenčním fondem při rozhodování o zařazení do programu na podporu zalesňování zemědělské půdy. K tomu soud uvádí, že jak dovodil shora, nebylo povinností Státního zemědělského intervenčního fondu při rozhodování o zařazení do programu na podporu zalesňování zemědělské půdy přezkoumávat věcnou správnost žalobcem předloženého projektu zalesnění. Rovněž žalobce nemůže ve vztahu ke správním orgánům dovozovat, že chybu v projektu nezavinil a nezapříčinil, neboť si na jeho zpracování najal odborného lesního hospodáře. Ve vztahu ke správnímu orgánu je to žalobce, kdo předkládal žádost o zařazení do programu zalesnění včetně její nedílné součásti-projektu zalesnění. Pokud jím najatý odborný lesní hospodář zpracoval projekt nesprávně, má žalobce možnost žádat po něm náhradu vzniklé škody, která mu v důsledku předložení věcně nesprávného projektu zalesnění vznikla.

Žalobce nemůže s úspěchem namítat, že poskytl věcně správné informace, když správnímu orgánu předložil věcně nesprávný projekt zalesnění, a nemůže se úspěchem dovolávat aplikace čl. 68 Nařízení Komise (ES) č. 796/2004, podle kterého se snížení a vyloučení stanovená v kapitole I neuplatní v případě, že zemědělec poskytl věcně správné informace nebo může jiným způsobem prokázat, že nenese zavinění.

Skutečnost, že žalobci byla poskytnuta dotace na základě jeho žádosti, jejíž nedílnou součástí byl nesprávný projekt zalesnění, nelze hodnotit jako provedení platby omylem příslušného orgánu nebo jiného orgánu. Nelze proto aplikovat čl. 73 odst. 4 Nařízení Komise (ES) č. 796/2004, které stanoví, že povinnost vrátit částku uvedenou v odst. 1 se neuplatní, pokud byla platba provedena omylem příslušného orgánu nebo jiného orgánu a pokud zemědělec nemohl chybu prokazatelně objevit.

Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, jak je uvedeno ve výroku rozsudku.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s., žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení, úspěšnému žalovanému náklady řízení nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 22. března 2013

JUDr. Eva P e c h o v á v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková